

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla Dr. Ilosvai Gábor ügyvéd által képviselt **felperes** által, az Ernszt és Tóth Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Tóth M. Gábor ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen, **sajtóhelyreigazítás** iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. november 4. napján kelt, 4.P.21.523/2009/4. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett 6. számú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbeezett részben helybenhagyja.

Köteles az **"A"** Kft. 15 napon belül megfizetni a felperes részére 50.000.- (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá köteles az állam részére az APEH Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság illetékügyben eljáró Komárom-Esztergom Megyei Egysége felhívására megfizetni 24.000.- (huszonnégyezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. november 4. napján kelt, 4.P.21.523/2009/4. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy a **"B"** című hetilapban az ítélet jogerőre emelkedését követő legközelebbi lapszámban a kifogásolt cikkel azonos módon, azonos színű alapon és keretben, azonos betűmérettel - kommentár nélkül - tegye közzé a következő helyreigazítást.

„A **"B"** című ingyenes hetilapunk 2009. évi szeptember 26. napján megjelent VII. évfolyam 38. számában, a 25. oldalon az **„Helység 1 Város Önkormányzata Képviselőtestületének állásfoglalása a **"C"** Gimnáziummal kapcsolatban**” című cikkhez írt **„Politikai forgatókönyv”** megnevezésű keretes részben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve **"D"** családtagja. Valótlanul állítottuk azt is, hogy felperes neve két év botránykeltésében részt vett. A

valóság az, hogy felperes neve "**D**"nak nem családtagja, őt nem is ismeri és felperes neve a "**C**" Gimnázium Iskolaszék elnökeként szólalt fel az iskola ügyében." Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az "**A**" Kft-t 15.800.- Ft, az alperest pedig 5.200.- Ft le nem rótt illetéknek az állam részére történő megfizetésére. Kötelezte ezen túl az "**A**" Kft-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 75.000.- Ft + Áfa ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, a pernek a Pp. 157.§ a) pontja alapján történő megszüntetése és az elsőfokú ítélet teljes egészében történő hatályon kívül helyezése, valamint a felperesnek a perköltség viselésére kötelezése iránt. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását.

A permegszüntetés körében kifejtette, hogy álláspontja szerint a felperes a keresetindítással elkésett. A felperes helyreigazítási kérelme a szerkesztőséghez 2009. október 2. napján érkezett, ezért a helyreigazítási kötelezettség a következő, az október 3. napján megjelent lapszámban terhelte volna a szerkesztőséget. Ebből következően a keresetindítási határidő 2009. október 18. napján eltelt, míg a felperes keresete csak 2009. október 19. napján érkezett meg a bírósághoz. A 4/2003. PJE értelmében a keresetindítási határidők anyagi jogi jellegűek, így a Pp. 105.§ (4) bekezdésének rendelkezése ilyen esetben nem alkalmazható. Ugyancsak nem alkalmazhatók a határidők számítására a Ptké-ben foglalt szabályok sem, mivel a határidőt a Pp. 343.§ (3) bekezdése állapítja meg. Összességében tehát a felperes keresete a Ptk. 79.§ (2) bekezdése és a Pp. 343.§ (3) bekezdése szerint elkésett, ezért a pert a Pp. 157.§ a) pontja alapján - a Pp. 130.§ (1) bekezdésének h) pontjára utalással - meg kell szüntetni.

A másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a felperes rokonsága "**D**"-vel a felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen, hiszen az általános társadalmi közfelfogás az embereket cselekedeteik, és nem rokoni kapcsolataik alapján ítéli meg. Ebből következően - a PK. 12. számú állásfoglalásra is tekintettel - ez a felperes szempontjából lényegtelen tévedés nem ad alapot helyreigazításra.

Összességében megállapítható, hogy a felperes által sérelmezett tények - a cikk egészét a PK. 13. számú állásfoglalásnak megfelelően teljes szövegkörnyezetében vizsgálva - még közvetett módon, utalásszerűen sem szerepelnek.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, valamint az alperesnek a másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

Kifejtette, hogy az alperes a határidők számításával kapcsolatos álláspontját már az elsőfokú eljárás során is előadta. Megismételte, hogy a felperes álláspontja szerint az alperest helyreigazítási kötelezettség a 2009. október 10. napján megjelent lapszámban terhelte, mivel a kérelem beérkezésének napján lapzártá volt, így a másnap megjelenő lapszámban már nem tehetett volna annak eleget. Ezt igazolja az alperes főszerkesztőjének a felpereshez intézett, 2009. október 12. napján kelt levele is, amelyben a helyreigazítás egy részének a közzétételét ígéri az október 24-ei lapszámban. (Amire azonban nem került sor.)

Még ha azonban az alperes érveit elfogadva, a határidőt 2009. október 3. napjától számítjuk is, a kereset akkor is határidőben érkezett a bíróságra, mivel annak lejártá (október 18. napja) vasárnapra esett, így a másnap megérkezett kereset határidőben előterjesztettnek minősül. Ezt támasztják alá a Pp. 103.§-ának, illetve a Ptké. 3.§-ának a határidők számításával kapcsolatos szabályai, amelyeket a 4/2003. PJE nem érintett.

A másodlagos fellebbezési kérelem körében kifejtette, hogy a cikk egészét vizsgálva nem tekinthető lényegtelen pontatlanságnak a felperes "D"-hez fűződő rokon kapcsolatának valótlan állítása. Azt a hatást kelti ugyanis, mintha e kapcsolat volna az oka annak, hogy a felperes a "E" polgármester ellen folyó állítólagos botránykeltésben részt vett. Ráadásul az így vele összefüggésbe hozott "D" ellen büntetőeljárás van folyamatban "E" házának a felgyújtása miatt (amire ugyanez a mondat utal is), ami még rosszabb fényben tűntette fel a felperest.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülbírálván megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve érdemében helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is helytálló volt.

Elsődlegesen a keresetindítási határidővel kapcsolatos fellebbezési kérelem körében kellett állást foglalni. Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a

helyreigazítással kapcsolatban kialakult bírói gyakorlatra, miszerint e kötelezettség nem terhelheti olyan határidőben a sajtószervet, aminek lehetetlen eleget tenni. Ha tehát a kérelem a szerkesztőséghez lapzártá napján érkezik, akkor a teljesítésének kötelezettsége nem a közvetlenül azt követően megjelenő, hanem csak a rákövetkező lapszám vonatkozásában áll fenn. Ebből következően a keresetindítási határidő kezdeteként jelen esetben 2009. október 10. napját kellett figyelembe venni, amihez képest a 2009. október 19. napján előterjesztett kereset határidőben érkezett.

Arra is helyesen mutatott rá a megyei bíróság, hogy még az alperes érveit figyelembe véve sem lett volna helye a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, illetve a per megszüntetésének. Az október 2-ai lapszámhoz számított határidő ugyanis valóban október 18. napján járt volna le, azonban ez vasárnapra esett, így az utolsó napjaként a rákövetkező munkanapot, október 19. napját kellett volna figyelembe venni. Jelen esetben még annak sincs jelentősége, hogy ezt a határidő-számítást a Ptké. 3.§-a, vagy a Pp. 103.§-a alapján végezzük el, mivel a napokban megállapított határidők lejárataival kapcsolatban mindkét jogszabály ugyanazt a rendelkezést tartalmazza.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által sérelmezett mondat - „két év botránykeltésében ugyanazok az ismerős arcok tűnnek fel, többek között a polgármester házának felgyújtásával vádolt "D" családtagja [...] felperes neve" - alapján helyreigazításnak van helye. Osztotta az ítéltábla a megyei bíróság álláspontját, miszerint az alperes nem tudott a per folyamán bizonyítani semmiféle „két év botránykeltést”, amelyben a felperes részt vett volna. Az általa hivatkozott megnyilvánulások alkalmával - a szülői értekezleten, villámtüntetésen, politikai eseményen - a felperes részben társadalmi megbízatását teljesítve (az iskolaszék elnökeként), részben alkotmányos jogait gyakorolva járt el, azok során semmilyen botrányosnak tekinthető magatartást nem tanúsított.

Ezen felül, az alperes által sem vitatottan semmilyen rokonság nem áll fenn a polgármester házának felgyújtásával vádolt "D" és a felperes között. Ez utóbbi kijelentés pedig valóban nem tekinthető lényegtelennek, mivel az előző valótlan állítással együtt olyan hamis színben igyekszik feltűntetni a felperest, mintha egyfajta tudatos politikai támadás részese lenne, erkölcsileg negatív megítélésű személyekkel közösen.

Az ítéltábla rámutat arra, hogy a már hivatkozott PK. 12. számú állásfoglalás értelmében a sajtóközlemény egészének szövegkörnyezetére is figyelemmel kell az egyes állítások valóságtartalmát megítélni. Ennek különös jelentősége van minden olyan esetben, amikor a sajtóhelyreigazítás alapja a hamis látszat keltése.

Ilyenkor ugyanis általában nem az egyes mondatok, kifejezések önmagukban tüntetnek fel tényeket hamis színben, hanem többnyire ezek összességükben, esetleg nyelvi megformáltságuk okán keltenek félrevezető látszatot.

Jelen esetben e hamis látszatot a bűncselekménnyel vádolt **"D"-vel** való nem létező kapcsolat és a szintén nem valós botránykeltő magatartás összefűzése hozta létre, mintegy felerősíteni és egymással igazolni szándékozva az egyébként valótlan magatartások által keltett negatív hatást. Összességében tehát a sérelmezett sajtóközlemény a felperes tevékenységét valótlan állítások láncolatával igyekezett erkölcsileg elítélendőnek bemutatni, anélkül hogy ennek igazolható alapja lett volna.

A fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezött rendelkezéseit a Pp. 253.§ (2) bekezdése szerint helybenhagyta. Kötelezte a másodfokú eljárásban pervesztes alperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§-a, valamint a csatolt a megbízási szerződés alapján mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíj, valamint a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Győr, 2010. február 4. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária
bíró